

Tavşanın Mavi Bisikleti

Çınar BİBER

Tavşanın Mavi Bisikleti

Çınar BİBER

Papatyalarla dolu bir bahçede Küçük Tavşan harika bir sürprizle uyandı. Kapının yanında minik, mavi bir bisiklet duruyordu; pırıl pırıl ve yepyeni, gümüş bir zili ve ottan örülmüş bir sepeti vardı. Küçük Tavşan sevinçle ciyakladı ve etrafında üç kez zıpladı. "Dünyanın en güzel bisikleti bu!" dedi, pembe içli uzun kulaklarını kıpırdatarak. "Hemen, şu anda binmek istiyorum!"

Küçük Tavşan sarı yıldız yamalı gök mavisi tulumunu giydi ve kırmızı kaskını taktı. Minik koltuğa tırmanırken kabarık beyaz kuyruğu heyecanla kıpırdadı. Bisiklet minik patilerinin altında sallanıyordu. Pedallara bir, iki kez bastı ve tekerlekler dönmeye başladı. "Bana bakın!" diye seslendi, iki yana sallanarak. "Biniyorum! Gerçekten biniyorum!"

Bahe yolundan aŗađı yuvarlandı,   llerin ve uzun ayieklerinin yanından geti. Ama  n tekerlek fazla d nd  ve bisiklet yana devrildi. K  k Tavŗan yumuŗak bir yaprak yıđınının iine pat diye d ŗt . Yuvarlak, koyu kahverengi g zleri kocaman aıldı. Tombul yanakları pembeye d nd . "Eyvah," diye fısıldadı. "Bu biraz korkutucuydu."

Ertesi sabah Küçük Tavşan yeniden denedi. Pedal çevirdi ve sallandı, sallandı ve pedal çevirdi, sonra bir kez daha düştü. Kırmızı kaskı yana kaydı ve uzun kulağının biri yüzüne düştü. "Belki bisikletler tavşanlar için değildir," diye iç çekti. Çimenlere oturdu, dizlerini kucakladı ve kendini küçücük, içi çok sallanıyormuş gibi hissetti.

Tam o sırada arkadaşı Kaplumbağa yoldan yavaşça geldi; yuvarlak tel gözlükleri ve turuncu boyunbağıyla. İçi tebeşir ve küçük bayraklarla dolu bez bir çantası vardı. "Seni çalışırken gördüm," dedi nazikçe, kırışık bir gülümsemeye. "Biliyor musun, düşmek öğrenmenin bir parçasıdır. Her sallanma sana bir şey öğretir." Küçük Tavşan başını kaldırıp burnunu çekti. "Ama ben hep düşünüyorum," dedi.

Kaplumbağa çantasını açıp bir parça tebeşir çıkardı. "Öyleyse düşmeyi daha yumuşak, öğrenmeyi daha tatlı yapalım," dedi. Yavaşça ve dikkatle bahçenin boyunca kıvrılan yumuşak bir yol çizdi. Yol boyunca küçük bayraklar dikti ve dönüşlerin zor olduğu yerlere yumuşak yastıklar koydu. "Bu senin kendi özel çalışma parkurun," dedi ona. "Her seferinde bir küçük sallanmayla ilerle."

Küçük Tavşan minik mavi bisikletine yeniden bindi. Patileri titriyordu ama Kaplumbağa yakında durup tezahürat yaptı: "Yapabilirsin! Sadece ileriye bak!" Tebeşir çizgisi boyunca yavaşça pedal çevirdi, öncekinden daha az sallandı. İlk bayrağa ulaştığında Kaplumbağa sağlam minik ellerini çıırttı. "Harika! Bayrağa ulaştın!" Küçük Tavşan kıkırdadı. Özgüveni minicik bir parça arttı.

Ertesi gün yumuşak parkuru yeniden denedi. Bu kez ilk yumuşak yastığın etrafından döndü ve ön tekerleği sabit kaldı. "Bravo!" diye seslendi Kaplumbağa gözlüklerinin ardından. "Kendi başına döndün!" Küçük Tavşan gümüş zilini çaldı, ting-a-ling, ve o kadar geniş gülümsedi ki bıyıkları kıvrıldı. "Başardım!" dedi. "Gerçekten, ciddi başardım!" Tebeşir yolu her sürüşünde daha az korkutucu geldi.

G nler boyunca K   k Tav an mavi bisikletiyle  alı tı. Bazen sallandı. Bazen durdu. Ama her denedi inde Kaplumba a, "Ya asın! Yeniden denedin!" diye tezah rat yaptı. Ve her denedi inde biraz daha iyile ti. Minik patileri gidonun  zerinde daha sa lamla tı ve pedal  evirmesi mutlu bir  arkı gibi daha yumu ak ve d zg n oldu.

Rüzgârlı bir sabah Küçük Tavşan tüm parkuru bir kez bile durmadan dolaştı. Her bayrağın yanından geçti ve her yastığın etrafından döndü. "Bak Kaplumbağa!" diye bağırdı. "Hiç sallanmadım!" Kaplumbağa turuncu boyunbağını havada bayrak gibi salladı. "Çalıştın da çalıştın, şimdi haline bak!" diye seslendi. Küçük Tavşan'ın kalbi kocaman, cesur ve pırıl pırıl hissetti.

Şimdi Küçük Tavşan yeni bir şey denemek istiyordu. Tebeşir yolundan çıkıp çimenli bahçe yoluna pedal çevirdi. Uzun kulakları arkasında dalgalanıyor, rüzgâr burnunu gıdıklıyordu. "Dümen kırıyorum!" diye bağırdı. "Pedal çeviriyorum! Tek başıma biniyorum!" Kaplumbağa kısa bacaklarının gittiği kadar hızlı onun peşinden koştu, her mutlu saniyede tezahürat yaptı.

Küçük Tavşan ayçiçeklerinin yanından, papatya tarhının etrafından ve yaşlı elma ağacının altından geçti. Zilini çaldı ve kahkahayla güldü. Kaplumbağa durmadan el çırpı. "Başardın!" dedi. "Vazgeçmedin ve artık istediğin her yere gidebilirsin!" Küçük Tavşan bisikletinden indi ve arkadaşına en büyük, en sıcak sarılmayı verdi. "Beni alkışladığın için teşekkür ederim," diye fısıldadı.

O öğleden sonra iki arkadaş bir kutlama planladı. Kaplumbağa bahçe çitine küçük renkli kurdeleler bağladı, Küçük Tavşan da bisiklet sepetini taze papatyalarla doldurdu. Havuçlu muffinlerle bir piknik örtüsü serdiler. "Bugün denemeyi kutluyoruz," dedi Kaplumbağa, minik bir bardak elma suyunu kaldırarak. "Ve asla, ama asla vazgeçmemeyi kutluyoruz." Küçük Tavşan parladı ve zilini iki kez çaldı.

Sonra en güzel kısım geldi. Küçük Tavşan minik mavi bisikletine bindi ve Kaplumbağa, onun koltuğunun arkasına usulca bağladığı tahta arabasına bindi. "Hazır mısınız?" diye sordu. "Hazırım!" diye tezahürat yaptı. Yavaşça, dikkatle ve çok mutlu bir şekilde bahçede pedal çevirdi, arkadaşı da arkasından yuvarlanarak geldi; bayrakların, çiçeklerin ve yavaşça solan tebeşirin yanından geçtiler.

Güneş batıyordu ve bahçe sıcak, altın renginde parlıyordu. Küçük Tavşan bisikletini kapının yanına park etti ve gümüş zilini okşadı. "Biliyor musun," dedi Kaplumbağa'ya, "önce asla binemeyeceğimi düşünmüştüm. Ama her küçük deneme beni biraz daha cesur yaptı." Kaplumbağa bilgece başını salladı. "Çalışmak özgüveni inşa eder," dedi, "her seferinde bir küçük sallanmayla."

Ve o günden sonra Küçük Tavşan her sabah mavi bisikletine bindi. Bazen hâlâ sallanıyordu ama uzun süre korkmuyordu. Bahçedeki yeni bir arkadaş yeni bir şey öğrenmek istediğinde Küçük Tavşan, "Yeniden dene! Her seferinde bir küçük sallanmayla!" diye tezahürat yapardı. İki arkadaş gülümser, tebeşir yollarını, küçük bayrakları ve sallanan bir tavşanın binmeyi öğrendiği o mutlu günü hatırlardı.